

D. Markocka, *Julian Olszak* [w:] *Wirydarz staropolski i oświeceniowy*, red. R. Magryś, J. Kowal, G. Trościński, Rzeszów 2020, s. 630-631. Seria „Podkarpackie literackie” t. 1

Julian Olszak (1917–1991), nauczyciel, redaktor, autor prac z historii literatury. Urodzony w Ułężu Górnym (woj. lubelskie, pow. rycki), zmarł w Przemyślu. Absolwent Gimnazjum Biskupiego w Siedlcach (1938), student Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie (1938–1939), magister filologii polskiej w KUL (1949). W latach okupacji był organizatorem tajnego nauczania na poziomie szkoły średniej w Dęblinie, należał do Batalionów Chłopskich, uczył w Szkole Spółdzielczej dla Dorosłych w Sobieszynie-Brzozowej i Uniwersytecie Ludowym w Ługowie. Po wojnie podjął pracę zawodową jako nauczyciel języka polskiego, łaciny i historii w sobieszynskim Liceum Ogólnokształcącym (1949–1955). Od 1955 roku mieszkał w Przemyślu, gdzie został zatrudniony jako nauczyciel języków polskiego i niemieckiego oraz historii w Technikum Rolniczo-Łąkarskim. Społecznie zaangażował się w działalność Związku Nauczycielstwa Polskiego, Towarzystwa Wiedzy Powszechnej, Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza. Istotne w rozwoju jego pasji literackich było uczestnictwo w inicjatywach Towarzystwa Przyjaciół Nauk, w którym od 1969 roku był redaktorem naukowym „Rocznika Przemyskiego” (9 tomów), serii wydawniczej „Biblioteka Przemyska” (17 tomów) oraz prac zbiorowych: *Tysiąc lat Przemyśla* (t. 1–2, 1976–1978), *Województwo przemyskie* (1976), *70 lat TPN w Przemyślu* (1979). Był edytorem antologii *Przemysł w poezji* (1980), ponadto autorem rozpraw poświęconych

pisarzom i twórcom regionu: Pawlikowskim (*Jan Gwalbert Pawlikowski*, 1965; *Medyckie Tusculum nie tylko petów*, 1970; „*Lamusa*” *wczoraj i dziś*, 1973), Krasickiemu (*Ignacy Krasicki w świetle własnej korespondencji*, 1969), Polowi (*O Wincentym Polu – nie tylko poecie*, 1967), Kapuścińskiemu (*Józef Kapuściński – poeta i działacz*, 1969), Grabińskiemu (*Czytając Grabińskiego*, 1977), Wolskiej (*Maryla Wolska – poetka zapomniana*, 1986), Obertyńskiej (*Beata Obertyńska – poetka krajobrazu*, 1988) oraz biogramów osób zasłużonych dla ziemi przemyskiej *Maria z Fifagrowiczów Nogowa* (1978), *Zygmunt Zdzisław Felczyński* (1982), *Franciszek Persowski* (1983), *Michał Pawlikowski* (1990) – publikowanych w „*Roczniku Przemyskim*”.

[*oprac. Dorota Markocka*]